

малъкъ издигнатъ носъ, който причиняваше най-красното дѣйство на свѣта възъ лицето ѝ, но туй хвърли дворянитѣ въ най-голѣмо смѣщеніе. Тѣ бѣхъ ся навикнали да ся подсмивать на малкитѣ носове, и по нѣкой пѣтъ погрѣшвахъ, та ся смѣхъ и на принцескыя; но Милчо неможеше да търпи подсмиваніе на него, и испѣди двама дворяны, които бѣхъ дързнали да говорѣтъ злѣ за носа на Милкѣ. Другитѣ ся вразумихъ отъ този примѣръ, поправихъ ся, и единъ отъ тѣхъ каза на принца, че отистинна единъ мѣжъ неможеше да бѣде обычливъ, ако нема голѣмъ носъ, но че женската хубость имаше разликъ, и че единъ разуменъ чловѣкъ му казалъ былъ какъ челъ въ единъ старъ грѣцкый рѣкописъ, че красната Клеопатра имала была върха на носа си тѣпъ. Принцътъ даде единъ великолѣпенъ даръ на тогози, който му каза тази добръ новинъ и испрати посланници за да поискать Милкѣ да ся ожени за него. Тѣ го сгодихъ, и той като желаше много да ѝ види прибѣрза и въ три миль отъ горѣ ся найдѣ прѣдъ неѣ; но когато ся той затѣрча да ѝ цѣлуе рѣкѣтъ, видѣ ся, че слѣзе обаятельтъ, който грабна принцезѣтъ отъ очитѣ имъ, и туй го направи да ся много наскѣрби. Милчо рѣши да не влиза вече никѣтъ въ царството си до катъ не найде пакъ Милкѣ. Той никому отъ своитѣ дворяни недозволи да го послѣдва; и като ся качи на единъ добръ конъ, спуци му юздѣтъ възъ врата, и го остави да земе, който пѣтъ той искаше. Конѣтъ влѣзе въ една пространиѣ равнинѣ, дѣто цѣлъ день пѣтува безъ да найде никакъ кѣщѣ. Господарѣтъ и добичето умирахъ отъ гладъ; най-сетнѣ надъ вечеръ, той видѣ една нискъ бабичкѣ, която ся виждаше да има повече отъ сто